

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 196-1924)

Originalt emne

Embedsmænd, Kommunale

Embedsmænd, Kommunale/Stadsgartner

Uddrag fra byrådsmødet den 30. maj 1924 - side 6

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 196-1924)

Andragende fra Stadsgartneren om Lønforhøjelse.

Anbefalet af Forskønnelsesudvalget.

Lønudvalget kan ikke for Tiden anbefale, at Stadsgartneren rykker op i 2. Lønklasse.

Kjeld Sørensen meddelte, at Stadsgartneren for et Aars Tid siden søgte om at komme op i en højere Lønklasse, og Udvalget var enigt om at anbefale det. Hans Løn laa under den sædvanlige for disse Stillinger, og dertil kom, at han var en særdeles flink Embedsmand, som villigt udførte alt, hvad man forlangte af ham, uden Hensyn til Tiden. Udvalget havde derfor gerne set, at Lønudvalget var gaaet med til Forslaget, men hvis det ikke kunde lade sig gøre, vilde Udvalget hellere foreløbig tage Sagen tilbage.

P. Petersen bemærkede, at Afslagets Form maaske var blevet lidt kraftigere end Lønudvalgets Stilling. Forskønnelsesudvalget havde motiveret sin Anbefaling med at henvise til Stadsgartnerens store Arbejde, og deroverfor blev der gjort gældende, at han dog havde haft Tid til at anlægge Haver og Kirkegaarde andre Steder i Landet. Det var maaske Smaating, men alligevel kunde det være ønskeligt at faa oplyst, i hvor stor Udstrækning Stadsgartneren havde paataget sig privat Arbejde.

Formanden oplyste, at Stadsgartnerens Arbejde ved Anlæggelse af en Kirkegaard i

Nyborg skyldtes et Andragende fra Nyborg Byraad til Aarhus Byraad, som blev bevilget. Men det var altid rarest at faa eventuelle Lønforandringer sammen med Finansaaet.

Kjeld Sørensen bekræftede, at det var Byraadet og Forskønnelsesudvalget, der havde anmodet Stadsgartneren om at lave Anlægene i Nyborg Tange og ved Stadion, saa han havde ikke selv været ude om disse Arbejder.

Andr. Christensen havde den Opfattelse, at Stadsgartneren var anbragt i en for lav Lønklasse, baade i Kraft af hans Uddannelse og det Omfang, hans Stilling havde faaet, og derfor burde han kunne flyttes op. Af de omtalte Arbejder, som han havde udført, var Anlægene ved Tange og Stadion jo nærmest kommunalt Arbejde, og Arbejdet i Nyborg var udført efter Kommunens Opfordring, saa der var intet at bebrejde ham her. Taleren vilde anbefale Lønudvalget at tage Sagen tilbage og forsøge at imødekomme Forskønnelsesudvalget.

Bernt Jensen oplyste, at naar Lønudvalget ikke for Tiden havde kunnet tiltræde Forslaget, var det for Konsekvensens Skyld. Der havde foreligget flere Henvendelser om Oprykning, men Udvalget havde altid svaret, at det maatte vente, til man fik et nyt Lønregulativ. Hvis man nu rykkede Stadsgartneren op, vilde der melde sig mange andre, som man vanskeligt kunde sige nej til.

M. Brammer fandt det absolut nødvendigt at rykke Stadsgartneren op i 2. Lønklasse. Han udførte et udmærket Arbejde, som paa mange Punkter laa udenfor hans egentlige Virksomhed, og Arbejdet var steget meget stærkt siden hans Ansættelse, idet der næsten hvert Aar blev lagt nye Parkanlæg under Forskønnelsesudvalget. Naar saa andre Kommuner lønnede deres tilsvarende Embedsmænd bedre, var det en Fejl ikke at paaskønne hans Arbejde noget mere. Andragendet havde foreligget længe før Budgetbehandlingen, og Sagen kunde ikke vedblivende udskydes. Maaske kunde man gaa den Mellemvej at rykke ham op i 2. Lønklasse, uden at han tager sin Anciennitet med. Taleren vilde anmode Lønudvalget om at tage Sagen tilbage til fornyet Overvejelse.

Formanden erklærede, at man maatte tage Hensyn til de Forhandlinger om et nyt Lønregulativ, som nu havde staaet paa et Par Aar. Taleren vilde derfor anbefale Lønudvalgets Indstilling, for hvis man gik imod Udvalget, satte man det i en kedelig Situation, idet det saa ikke kunde afvise andre maaske lige saa berettigede Andragender. Saadanne Ændringer burde absolut vedtages paa det aarlige Budget.

P. Petersen tvivlede ikke om, at Stadsgartneren var en udmærket Embedmand, men en Sag maatte ses fra alle Sider. Man havde hidtil haft en god gammel Regel, at man ikke flyttede en Mand over i en højere Lønklasse, før han havde naaet Toppen af den foregaaende, og deri manglede Stadsgartneren endnu et Par Aar.

Andr. Christensen kunde ikke tænke sig, at der fandtes mange, der havde et saa vel underbygget Krav paa at blive rykket op som Stadsgartneren. Da Kirkegaardsinspektøren fik sin nye Titel, blev det udtrykkeligt sagt, at det ikke var forbunden med nogen Lønstigning. Det kunde dog næppe komme Lønudvalget paa tværs at tage Sagen tilbage, idet det jo frit kunde tage den Stilling til Andragendet, som det ønskede.

A. Mørup var glad ved at høre, at der var saa stor Stemning for at rykke Stadsgartneren op, for det kunde ikke nægtes, at han stod i en forkert Lønklasse, naar man saa paa det Arbejde, der paalagdes ham. Taleren havde det Indtryk, at Lønudvalget egentlig havde taget sin Stilling efter lidt forkerte Forudsætninger, og efter de Oplysninger, der nu var givet angaaende Stadsgartnerens private Arbejde, haabede Taleren, at Udvalget vilde tage Sagen tilbage og muligvis ændre sin Stilling til Andragendet.

Formanden tog altid i Udvalgene strengt Forbehold mod nogen Oprykning, men andre Udvalg behandlede saadanne Sager paa en helt anden Maade, og saa kom det altid til at hedde, at det var Taleren, som var imod ethvert Fremskridt paa dette Omraade.

Bernt Jensen pegede paa, at f. Eks. Kirkegaarden var en større Arbejdsplads end Stadsgartnerens, saa i den Retning var der ingen Anledning til at sætte Stadsgartnerens Stilling højere. Hvis Lønudvalget skulde behandle Sagen paany, maatte man tage mange andre Andragender op til Behandling samtidig.

Formanden spurgte, hvor mange Folk Stadsgartneren for Øjeblikket beskæftigede.

Kjeld Sørensen antog, der var 40-50 Mand. Man kunde ikke sammenligne de to Embedsmænd, for Kirkegaardsinspektøren var ikke Havearkitekt og kunde derfor ikke lave Planerne. Men Taleren vilde i Henhold til de faldne Udtalelser anbefale, at Sagen gaar tilbage saaledes, at den tages op ved den kommende Budgetbehandling.

Vald. Pedersen kunde ikke forpligte sig til at gaa med til noget ved næste Budgetbehandling og vilde anbefale at følge Lønudvalgets Indstilling. Taleren vilde advare imod at komme ind paa Ændringer, saa længe Løn- og Pensionsregulativerne ikke er i Orden.

Formanden gjorde opmærksom paa, at alle Byens Embedsmænd fik forøget Arbejde, efter som Byen voksede, og f. Eks. Kirkegaardsinspektøren havde betydelig flere Folk under sig end Stadsgartneren. Men man bandt sig i hvert Fald ikke til noget ved at lade Sagen gaa tilbage til Lønudvalget.

Lønudvalget tog Sagen tilbage.

